

струя, която се изливаше между ледоветъ. Движейки се ту въ една, ту въ друга страна, тржбата разнасяше своя огънь на едно пространство около 200 метра. По едно време корабътъ почна да се люшка отъ прииждащи голъми вълни. Раздвижиха се и леденитъ масиви подъ напъна на образувания силенъ циклонъ, и топлото водно течение подъ тѣхъ. Вихърътъ, който се издигаше, накара пжтниците да напустнатъ палубата и да се прибератъ въ удобния салонъ. Всички стискаха ржка на младия професоръ, възхитени отъ успѣха на неговия проектъ. Тѣ не намираха думи да изразятъ своитъ чувства и да възхвалятъ неговото дѣло.

Необезпокоявана отъ леденитъ масиви, ескадрата потегли по открития между тѣхъ пжтъ.

Презъ всичкото време релефната карта отразяваше тържеството на циклона, създаденъ отъ младия професоръ, въ царството на антициклонитъ.

Експедицията се настани на една ледена планина. Тя носѣше всичко за издигане и обзавеждане на нейната станция.

Отъ ледената планина радиограми бързо разнесоха славата на младия професоръ изъ цѣлъ свѣтъ.

Корабътъ и подводницата скоро напустнаха станцията. Професорътъ и кореспондентитъ се напжтиха къмъ станция 212.

Станцията 121 отбелязваше необикновенъ приливъ на топълъ въздухъ. Докато професоръ Михаилъ Перовъ се мжчеше да си обясни това необичайно явление, силни вълни разклатиха понтона. Тѣ отвличаха ледоветъ, които го обкржжаваха.

Обезпокоенитъ обитатели на понтона излѣзоха на палубата да взематъ мърки противъ неговото отвличане. Котвитъ му бѣха непокжтнати. Изненада ги появилиятъ се на хоризонта корабъ. Скоро тѣ забелязаха, че той държеше насока къмъ понтона.